

Pintures de l'absis de Santa Maria de Cererols

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Santa Maria de Cererols
Emplaçament Veïnat de Cererols

Coordenades:

Latitud: 41.8187
Longitud: 1.76802
UTM Est (X): 397680
UTM Nord (Y): 4630381

Classificació

Número de fitxa 08274 - 266
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Se'n conserva una petita part. La resta de l'absis s'ha pintat amb unes pintures impròpies.
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Pl. Palau, 1. Solsona
Fitxes associades:
[Santa Maria de Cererols](#)
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dg., 24/10/2021 - 22:58

Descripció

Restes de pintures murals conservades a la part esquerra de l'absis de Santa Maria de Cererols. Només s'hi reconeixen les extremitats inferiors d'un animal sobre un fons blau, que té la part superior esborrada. La part interior és de color magenta i està decorada amb una sanefa de formes semicirculars de color groc.

Història

La primera notícia de l'església és de l'any 1063 (AUTORS DIVERSOS, 1984). De 1205 es conserva, a l'arxiu Fàbrega de Cererols, el testament, fet en pergamí, atorgat per Guilleuma de Torroella, germana de Berenguer de Súria i muller de Berenguer de Torroella, del qual prengué el nom. En aquest es fa una deixa a l'església de Santa Maria de Cererols (SITJES, 1990). De l'any 1327 és el testament de Ramon de Colomer, on es disposa que sigui enterrat al cementiri de Santa Maria de Cererols, deixant per a l'església dos sous. Després, el juliol de 1348, fa testament Guillem de Bosch en termes semblants pel que fa al cementiri i església (REGUANT, 1993B). Semblava, per un document de 1674, que l'església havia estat dedicada a Sant Martí, segons Lladó (1993D), encara que tant el document ressenyat per Sitjes (1990) com els adduïts per Reguant (1993B) demostren amb certesa que l'advocació era a Santa Maria. De tota manera, sembla ser que hi havia una pintura dedicada a aquest sant datable al segle XIV (LLADÓ, 1993D). Es conserva la llibreta de comptes de la reforma de l'església que comença l'any 1638 i que pertany a l'arxiu Fàbrega, on s'anoten les despeses, així com un censal que es pagava al mas de la Roca de Castellnou del Bages (LLADÓ, 1993D). L'any 1639, essent obrer Joan Comas, es van fer les portes del cementiri i obres estructurals i d'arranjament interior (LLADÓ, 1993D). Aquestes obres continuen al llarg de la dècada dels quaranta del segle XVII. L'any 1649 varen encarregar un retaule a l'escultor Josep Generes de Manresa que costà 133 lliures i vuit sous (LLADÓ, 1993D). L'any 1653 es va col·locar una campana a l'església (LLADÓ, 1993D). Més endavant, l'any 1674, són els escultors, també manresans, Pau Sunyer i el seu fill Josep (LLADÓ, 1993D), que són cridats novament per completar el retaule amb les figures, les quals costaren 170 lliures (REGUANT, 1988). El retaule, segurament era totalment obra dels Sunyer, els quals probablement només van aprofitar, de la obra de Generes, la imatge de la Immaculada ja que té una aire molt diferent de la resta de l'obra. Un altre element que sembla aprofitat és un petit relleu, que encara avui es conserva (SITJES, 1991). És un exemple típic del barroc del segle XVIII, constava de tres pisos amb imatges en fornícules, separades per columnes salomòniques. Tenia figures d'àngels, la Flagel·lació, l'Oració a l'Hort. Al pis intermig, la Immaculada (que ocupava el centre del retaule), flanquejada per Sant Pau i Sant Pere (que constituïen la part principal de retaule) i als extrems Santa Llúcia i Santa Àgata. Al pis superior, un Sant Crist Crucificat, Sant Joan i Sant Jaume o Sant Ramon Nonat. Tot va ser cremat l'any 1938 i només es va salvar el tros de predela, corresponent a Jesús resant a l'Hort, tema que no lliga amb la iconografia de la resta del conjunt (SITJES, 1991), que es coneix per fotografia antiga (REGUANT, 1993B). Els anys 1685 i 1693 en visita pastoral del bisbe de Vic, Antoni Pasqual, es desprèn que el mobiliari litúrgic era pobre i estava força deteriorat pel que dit bisbe mana es facin arranjaments i reformes i s'adquireixin determinats ornaments, el mateix que en la del bisbe Santjust el 1711 i el bisbe Marimon el 1742. L'any 1907 es van fer obres de millora a l'església i es va fer daurar l'altar (LLADÓ, 1993D). Finalment, l'any 1957 totes les esglésies de Súria es van incorporar des del bisbat de Vic al de Solsona (AUTORS DIVERSOS, 1984).

Bibliografia

AUTORS DIVERSOS (1984). Catalunya Romànica, vol. XI (El Bages). Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

CARBONELL, Eduard (1984) "Cererols" Catalunya Romànica, Vol. XI El Bages, pp. 499-500, Barcelona, Edicions Enciclopèdia Catalana.

CASTELLANO, Albert; FONTS, Jordi; LEÓN, Joan (eds) (1999) Sender de Súria. Volta al terme municipal. Variant de Coaner. Variant dels llacs d'Argençola, Súria, Centre Excursionista de Súria.

CASTELLANO, A.; MASSANA, I.; REGUANT, J. (1983) Súria. Km. 0, Súria.

CEREROLS (1993) "Cererols, mil anys d'història (993-1993)" Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

GAVÍN, Josep M. (1979) Bages (Inventari d'esglésies núm. 5). Valldoreix: Arxiu Gavín.

LLADÓ I RAMONET, Josep (1993D) "Cererols [Serarols]" extret del Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca del Bages, núm. 162 (1933), núm. 165 (1933), 166 (1934), núm. 168, (1934) a Cererols, mil anys d'història (993-1993), pp. 31-45, Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

REGUANT i AGUT, Josep (1988) "Súria", Història de les comarques de Catalunya. Bages". Volum II, pp. 475-502, Manresa, Edicions Parcir, Edicions selectes.

REGUANT i AGUT, Josep (1993B) "Santa Maria de Cererols" a Cererols, mil anys d'història (993-1993) pp. 117-128, Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

SITJES I MOLINS, Xavier (1990) "Sant Cristòfol de Súria" Butlletí dels Amics de l'Art Romànic del Bages. Núm. 65, pp. 231-234, Manresa: Amics de l'Art Romànic del Bages.

SITJES I MOLINS, Xavier (1991) "Retaules desapareguts, inèdits" Dovella. Núm. 39, pp. 32-38, Manresa: Associació Cultural Dovella.

VILARNAU I MASFERRER, Marc (1983) "L'església romànica de Santa Maria de Serarols" Dovella, núm. 8, pp. 26-31, Manresa, Associació Cultural Dovella.

